ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Δὲν ἐφονεύθη ὁ Χαράλαμπος Κούτσαρης, εἰς τὸ χωρίον Νικιτάρι τῆς Κύπρου, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Ἐδολοφονήθη. Διότι τὸ ἔγκλημά του, νὰ μὴ σταματήσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν στρατιωτῶν ποὺ εἶχαν σχηματίσει ζώνην γύρω τοῦ χωρίου, δὲν ἦτο τόσον βαρὺ ὥστε νὰ τιμωρηθῇ μὲ θάνατον. Τόσοι στρατιῶται ποὺ εἶχαν κυκλώσει τὸ χωρίον, μὲ τόσους... σκύλους καὶ μὲ τόσα μηχανοκίνητα δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν πιάσουν καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὴν... ράβδον (διότι αὐτὸ ἦτο τὸ μόνον ὅπλον του) καὶ ἔπρεπε νὰ τὸν πυροβολήσουν εἰς τὰ νῶτα; Ἀλλά, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ πυροβολοῦν ἀθώους ἀμάχους οἱ Ἄγγλοι τρομοκράται. Ἔτσι ἐσκότωσαν καὶ τὴν Ἀθηναία μάνα μὲ τὸ κοριτσάκι της. Διότι αἰσθάνονται νὰ ξυπνᾷ μέσα τους τὸ αἷμα τῶν Σαξώνων, ποὺ εἶναι τόσον συγγενὲς μὲ τὸ γερμανικὸν τῶν Χιτλερικῶν κτηνῶν.

"ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ,,

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δὲν περιωρίσθη εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικον μήνυμά του, εἰς τυπικὰς ἐκφράσεις περὶ τῆς φάτνης καὶ τοῦ ἄστρου καὶ τοῦ Θείου Παιδίου, ἀλλὰ ἐπῆρε τὸ μαστίγιον εἰς τὰ χέρια του καὶ τὸ ἔστρεψε ἐναντίον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀποκαλοῦνται Χριστιανοί, ἐνῷ εἶναι κάπηλοι τῆς Ὑψηλοτέρας θρησκείας τοῦ κόσμου. Καὶ ἐτόνισεν:

«Οἱ ἀποτελοῦντες ἐν τῷ κόσμῳ τὴν παράταξιν τῶν χριστιανικῶν λαῶν ὀφείλουν νὰ εὑρεθοῦν ἐντὸς τῆς πραγματικότητος, τὴν ὁποίαν ὁρίζει ἡ ἐπωνυμία των· ὀφείλουν νὰ καθορίσουν ἤδη μὲ συνέπειαν τὴν θέσιν των καὶ τὴν διαγωγὴν των ἐν τῷ κόσμῳ· διότι πράγματι «ἐσχάτη ὥρα καὶ κρίσις τοῦ κόσμου ἐστί». Ἕνας ἕκαστος καλεῖται νὰ ὁμολογήσῃ ἢ νὰ ἀρνηθῇ τὴν χριστιανικήν του ἰδιότητα. Οἱ ἐμπαῖκται καὶ οἱ κάπηλοι δὲν θὰ δυνηθοῦν ἐπὶ πολὺ νὰ ἔχουν θέσιν εἰς τὴν παράταξιν τῶν ὁμολογητῶν».

Καὶ ὁμολογία χριστιανικῆς ἰδιότητος γίνεται μόνον ἐμπράκτως. Τὰ λόγια δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν, ἀντιθέτως μεταβάλλονται εἰς προκάλυψιν τῆς καπηλείας. Ἀπόδειξις τὰ ὡραῖα χριστιανικὰ λόγια τῶν Ἄγγλων, οἱ ὁποῖοι δίδουν εἰς τὴν Βασίλισσάν των, κατὰ τὴν στέψιν της, ξίφος ἵνα προασπίζῃ τὴν Πίστιν, ἐνῷ μὲ τοὺς διπλωμάτας των δίδουν εἰς τοὺς Τούρκους δαυλοὺς διὰ νὰ κάψουν τοὺς χριστιανικοὺς ναούς...

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του, ὁ Πάπας τῆς Ρώμης εἶπε περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ:

«Ἐν ὀνόματι τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀπορρίπτομεν τὸν κομμουνισμὸν ὡς κοινωνικὸν σύστημα, ὡς ἀναπότρεπτον ἱστορικὸν φαινόμενον, ὡς σταθμὸν εἰς τὴν πορείαν τῆς ἱστορίας ἢ ὡς μίαν δῆθεν ἀναγκαίαν ἐξέλιξιν εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Χριστιανοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀρκοῦνται ἁπλῶς εἰς ἀντικομμουνιστικὰ συνθήματα καὶ εἰς τὴν προάσπισιν τῆς ἐλευθερίας ἄνευ οὐσίας. Τοὺς ἐξορκίζομεν νὰ οἰκοδομήσουν κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἠθικῆς τάξεως, κοινωνίαν ἡ ὁποία νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς πηγὰς τὰς ὁποίας ἐκήρυξεν ὁ λόγος τοῦ ἐνσαρκωθέντος Θεοῦ».

Ὁ Ποντίφηξ ἔχει ἀπολύτως δίκαιον. Ἐὰν αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων εἶχον θεμελιωθῆ ἐπὶ τοῦ Χριστιανικοῦ κηρύγματος δὲν θὰ ἐνεφανίζετο κἂν ὁ κομμουνισμὸς ποτέ.

ΑΠΟΚΟΙΜΙΣΜΑ

Ἐδημοσιεύθη χριστουγεννιάτικον μήνυμα πρὸς τοὺς ἐργαζομένους ἐκ μέρους τοῦ «ἀνωτάτου συνδικαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ» εἰς τὸ ὁποῖον μὲ ὡραῖα λόγια περιγράφεται τὸ δρᾶμα των:

«Ὁ ἅγιος μόχθος τοῦ κόσμου τῆς ἐργασίας—ὁ μόχθος αὐτὸς ποὺ ηὐλόγησεν ὁ Θεάνθρωπος—χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ αὐξάνῃ τὴν φθοροποιὸ ὑλικὴ δύναμι τῶν ὀλίγων καὶ νὰ κάνῃ μεγαλύτερο τὸ χάος τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας.

»Διστακτικὸ τὸ Κράτος στὴν ἀναγνώρισι τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων καὶ ἀσύδοτη καὶ κοντόφθαλμη ἡ ὀλιγαρχία τοῦ πλούτου, ἀνάψανε στὸν τόπο καὶ στὴν ψυχὴ τῶν ἐξαθλιωμένων τάξεων φοβερὸ ἡφαίστειο παθῶν καὶ ἀγανακτήσεως, ἡ λάβα τοῦ ὁποίου ἀπειλεῖ μὲ ἀφανισμὸ κάθε ἴχνος ψυχικῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ».

Ἀλλά, εἰς τὸ τέλος, καλοῦνται οἱ ἐργαζόμενοι νὰ προσβλέψουν μετ' ἐμπιστοσύνης, πρὸς διόρθωσιν τῆς καταστάσεως, εἰς τό... ἄστρον τῆς Βηθλεέμ. Πάλιν καλὰ ποὺ δὲν τοὺς εἶπαν ὅτι θὰ εἶναι πολὺ τὸ ἡμερομίσθιόν των ἐν τοῖς οὐρανοῖς...

ΟΙ ΒΟΜΒΟΠΛΗΚΤΟΙ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Οἱ Βομβόπληκτοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγομαι καὶ ἐγώ, ἔπρεπε νὰ εἶχον προστατευθῆ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἰδίως, οἱ ἰδιοκτῆται μιᾶς οἰκίας. Ἐν τούτοις οὐδὲν ἐγένετο, οὐδὲ πρόκειται, κατὰ τὰ φαινόμενα, νὰ γίνῃ τι πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἀνακατασκευὴν τῶν οἰκιῶν. Καὶ παρουσιάζεται τὸ περίεργον καὶ πρωτάκουστον, ἐφ' ᾧ τὸ Κράτος ἔλαβε καὶ λαμβάνει δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀποζημιώσεις, νὰ μὴ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν βομβοπλήκτων οἰκιῶν. Ἡμεῖς ἐπροτείναμεν τὴν ἀνακατασκευὴν των διὰ τοῦ μηχανικοῦ σώματος τοῦ στρατοῦ, πλὴν οὔτε τοῦτο ἐγένετο, οὐδὲ ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων ἐδόθη τι, ἀλλὰ ἐπιτηδείως παραπλανώμεθα μέχρις οὗ λήξῃ τὸ προεκλογικὸν στάδιον καὶ κατόπιν «γέλα με νὰ σὲ γελῶ νὰ περνοῦμε τὸν καιρό». Αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἠκολούθησεν ἡ Βουλὴ τῶν 300 παρὰ τὰς μελέτας καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ξένης κατοχῆς ὅτε ἀκόμη εὑρίσκετο οὗτος εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν ἐζήτει τοῦτο. Καὶ βλέπει κανεὶς κατεστραμμένας ἢ ἐρειπωμένας οἰκίας εἰς τὰ κέντρα τῆς πόλεως, ὡς ἡ ἰδική μου, ἔνθα κατοικῶ ἐντὸς ἑνὸς ἑτοιμορρόπου δωματίου οἰκογενειακῶς.

Ἔχομεν ἀνάγκην προστασίας διὰ νὰ μὴ μένουν κενὰ τὰ οἰκόπεδα τῶν παθόντων καὶ κατεστραμμέναι αἱ οἰκίαι, ἡ δὲ πόλις νὰ ἐπεκτείνεται ἀσκόπως.

Μετὰ τιμῆς
Βομβόπληκτος

Η ΚΑΙΝΗ ΕΝΤΟΛΗ

Ἐδιαβάσαμεν εἰς ἕνα Χριστουγεννιάτικον μήνυμα καὶ τὴν ἑξῆς φράσιν:

«Στὴν προϊστορία καὶ στὴν ἱστορία τῆς χριστιανωσύνης, οἱ λαοὶ ἐταυτίσανε τὰ ἰδανικά τους μὲ τὶς παρακαταθῆκες τῶν δύο «Διαθηκῶν». Τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς».

Ἀλλά, ἐάν, ὄντως, τὰ ἰδανικὰ καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης περιείχοντο εἰς τὰ ἰδανικὰ τῶν λαῶν κατὰ τὴν προϊστορίαν τῆς χριστιανωσύνης, τότε πῶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι δίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους καινὴν ἐντολὴν ἵνα ἀγαποῦν ἀλλήλους; Ἡ σημασία τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν κόσμον ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἔδωσε αὐτὴν τὴν νέαν ἐντολήν, τὸ νέον ἰδανικὸν τῆς ἀγάπης, ἀντὶ τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐκδικήσεως. Πρέπει, λοιπόν, νὰ προσέχουν οἱ θεολόγοι «τοῦ κάρρου».

NEAI ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΩΝΗ ΘΕΤΕΙ ΑΣΥΡΜΑΤΟΝ ΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Κατεσκευάσθη εἰς Ἀμερικὴν

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατὰ σχετικὴν ἀνακοίνωσιν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας κατεσκευάσθη ἕνας μικρὸς πομπὸς ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ μὲ ἐνέργεια παραγομένην ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ νέος αὐτόματος πομπὸς δὲν χρειάζεται μπαταρίας ἢ σύνδεσιν μὲ ἐξωτερικὴν ἠλεκτρικὴν πηγήν, ἡ δὲ κατασκευή του σημειώνει τὴν πρώτην φορὰν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μικρὰ ἐνέργεια τῆς φωνῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐδαμάσθη.

Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου μετατρέπεται εἰς ἠλεκτρισμὸν δι' ἑνὸς μοναδικοῦ συστήματος. Καθὼς ὁ χειριστὴς τοῦ πομποῦ ὁμιλεῖ ἡ φωνή του δονεῖ μίαν μεμβράνην ἡ ὁποία συνδέεται μὲ μίαν μικρὰν γεννήτριαν. Οὕτω ἡ φωνὴ δημιουργεῖ ἠλεκτρισμὸν ὁ ὁποῖος χρησιμεύει διὰ τὴν μετάδοσιν τῆς φωνῆς ποὺ τὸν ἐδημιούργησε.

Διὰ νὰ παραχθῇ ἠλεκτρισμὸς κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ ἰσχὺς τῆς φωνῆς μεγεθυνθῇ πολλὲς φορές. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν «τρανζίστορς» μικρῶν ὀργάνων τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστοῦν τὰς λυχνίας ἀλλὰ χρειάζονται πολὺ μικροτέραν ποσότητα ἠλεκτρισμοῦ.

Οἱ εἰδικοὶ ἐπὶ τῶν τηλεπικοινωνιῶν ἀμφέβαλλαν μέχρι σήμερον κατὰ πόσον ἡ ἐνέργεια τῶν φυσικῶν φωνητικῶν κυμάνσεων θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν λειτουργίαν πομπῶν. Ἡ φωνὴ περιλαμβάνει τόσον μικρὰν ποσότητα ἐνεργείας ὥστε θὰ ἐχρειάζοντο 1.000.000 ἄτομα διὰ νὰ δημιουργήσουν διὰ τῆς φωνῆς των ἐνέργειαν ἱκανὴν νὰ ἀνάψῃ ἕνα λαμπτῆρα τῶν 100 βάττ.

Ὁ νέος πομπὸς ἔχει ἀκτῖνα ἐνεργείας 180 μέτρα καὶ λειτουργεῖ στοὺς συνήθεις φωνητικοὺς τόνους. Μὲ ἄλλας βελτιώσεις ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν πιστεύεται ὅτι ἡ ἀκτὶς τοῦ ἐνεργείας θὰ φθάσῃ τὰ 1600 μέτρα.

Οἱ ἐπιστήμονες πιστεύουν ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ καὶ ἡ συγκέντρωσις εἰς συσσωρευτὴν ποσότητος φωνητικῆς ἐνεργείας ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν λειτουργίαν ἑνὸς δέκτου. Ἤδη ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Ἔτσι πομπὸς καὶ δέκτης θὰ συνδυασθοῦν εἰς ἕνα μικρὸ «Γουώκι—Τώκι» ποὺ θὰ λειτουργῇ χωρὶς μπαταρίες. Τέτοιες συσκευὲς θὰ ἦσαν ἀνεκτίμητος σύντροφος διὰ τὸν δημοσιογράφον, τὸν πυροσβέστην, τὸν ἁρμόδιον ἐλέγχου ἑνὸς ἀεροδρομίου κλπ. Ὁ νέος πομπὸς κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Τζὼρτζ Μαριάν, μηχανικοῦ τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Σώματος Διαβιβάσεων τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ εἰς Φὸρτ Μονμάουθ.

ΑΕΡΟΔΥΝΑΜΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

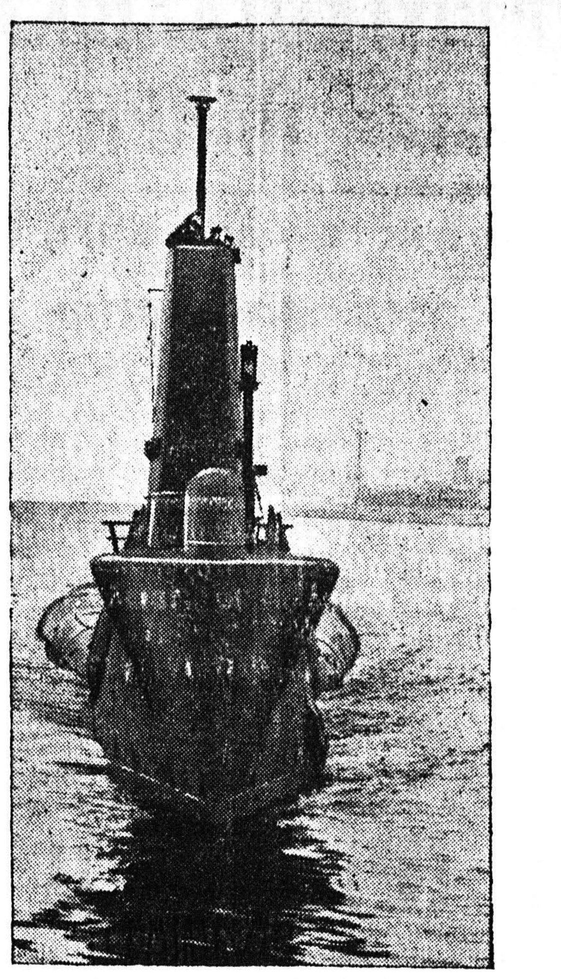

Εἰς τὴν φωτογραφίαν τὸ βρετανικὸν ὑποβρύχιον «Ἄρτφουλ», εἰς τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἀεροδυναμικὴ ἐμφάνισις διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν μεγαλύτεραι ταχύτητες καὶ γενικῶς καλυτέρα ἐπίδοσις ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Τὸ «Ἄρτφουλ» ἔχει πλήρωμα 60 ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν

ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΕΙΣ ΣΙΓΓΑΠΟΥΡΗΝ

Νεαρὸς Ἄγγλος στρατιώτης ἔγινε μουσουλμάνος διὰ νὰ νυμφευθῇ μίαν χορεύτριαν!

ΘΑΥΜΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΜΑΛΑΙΣΙΟΥΣ

ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ. Ὁ Βρετανὸς στρατιώτης Κάττελ, ἡλικίας 21 ἐτῶν, ὅστις ὑπηρετεῖ ὡς μάγειρος εἰς μονάδα τῶν ἐν Ἄπω Ἀνατολῇ βρετανικῶν δυνάμεων, ἑδρευούσαν εἰς Ἰχώρην, ἠσπάσθη τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν καὶ ὠνομάσθη Ὀσμὰν Μπὶ Ἀβδουλὰχ διὰ νὰ νυμφευθῇ τὴν 22ετίδα Μαλαισίαν χορεύτριαν τοῦ καμπαρὲ «Οὔλοῦ Τίλμ» τῆς Ἰχώρης, Σάλμα Μπίντε Ἀβδουλάχ. Ὁ Κάττελ σκοπεύει νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του μὲ τὴν Σάλμα μετ' ὀλίγους μῆνας εὐθὺς ὡς ἀπολυθῇ. Ὁ Βρετανὸς στρατιώτης ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος «Στάνταρτ» τῆς Σιγκαπούρης:

—Εἶδον τὴν Σάλμα διὰ πρώτην φορὰν πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ὅταν ἐπῆγα εἰς τὸ καμπαρέ. Ἀγαπηθήκαμε ἀμέσως. Συνεζητήσαμεν τὸ ζήτημα καὶ ἐπεσκέφθην τοὺς γονεῖς της. Εἶμαι ὀρφανὸς καὶ μὲ ἀνέθρεψεν ἕνας θεῖος μου εἰς Μπίρμιγχαμ. Ἠσθανόμην πολὺ μόνος καὶ ἀπέκτησα φιλίαν μὲ πολλοὺς Ἀσιάτας καὶ ἰδιαιτέρως μὲ Μαλαισίους στρατιώτας. Μοῦ ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ ἁπλότης των, ἡ θρησκεία των καὶ ὁ πολιτισμός των. Ἀπεφάσισα τότε νὰ ἀσπασθῶ καὶ ἐγὼ τὴν θρησκείαν των.

Πῶς προσανατολίζονται τὰ ἀποδημητικὰ πτηνὰ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κάθε χρόνο αἱ ὁμαδικαὶ ἀποδημίαι τῶν πουλιῶν κάνουν τὰς μεταναστεύσεις τοῦ ἀνθρώπου νὰ ὠχριοῦν. Ὑπάρχουν πουλιὰ π.χ. ποὺ κτίζουν τὴν φωληά των εἰς ἀκτὰς τῆς Ἀλάσκας καὶ διέρχονται τὸν χειμῶνα των 10.000 χιλ. μακρύτερα, εἰς τὴν Ἀϊτήν. Τὰ πουλιά, ὅπως ἔχει ἀποδειχθῆ ἐπανειλημμένως χάρις εἰς τὴν τοποθέτησιν δακτυλίων εἰς τὰ πόδια των, διασχίζουν αὐτὰς τὰς ἀποστάσεις χωρὶς τὴν καθοδήγησιν ἄλλων πιὸ πεπειραμένων πουλιῶν. Πολλαὶ προσπάθειαι ἔχουν γίνει μέχρι σήμερα διὰ νὰ ἐξηγηθοῦν τὰ καταπληκτικὰ φαινόμενα ποὺ παρατηροῦνται σχετικῶς μὲ τὰ ταξίδια τῶν πουλιῶν. Ἡ ἐξήγησις ὅμως ποὺ ἔδωσε ὁ Βρεταννὸς βιολόγος Οὔϊλκινσον ὑπερέχει ὅλων διότι δίδει μὲ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα ἐξήγησιν τῶν φαινομένων αὐτῶν. Οὗτος ἔλαβεν ὡς βάσιν τὰ πορίσματα τῶν πειραμάτων τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν, ποὺ ἔδειχναν ὅτι ἡ ταχύτης ποὺ ἀνέπτυσσαν τὰ πουλιὰ κατὰ τὸ ταξίδι των ἦτο σχετικῶς μικρή.

Τοῦτο θὰ μποροῦσε νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ὅτι τὰ πουλιὰ καταναλώνουν, ὅπως πράγματι συμβαίνει, ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ χρόνου των εἰς τὴν τυχαίαν ἀναζήτησιν τοῦ δρόμου τῆς ἐπιστροφῆς. Πολλοὶ βιολόγοι κατενόησαν ὅτι ἐὰν ἤθελαν νὰ ἐξακριβώσουν κατὰ πόσον τὰ πουλιὰ ἔχουν ἱκανότητα προσανατολισμοῦ, θὰ ἔπρεπε νὰ συνεχίσουν τὰ πειράματά των. Τελευταίως ὁ δρ. Μάθιους τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ διετύπωσε τὴν ἄποψιν ὅτι τὰ πουλιὰ δὲν κάνουν ἀνίχνευσιν τοῦ ἐδάφους εἰς τὴν τύχην ἀλλὰ διὰ νὰ προσανατολισθοῦν. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν προσανατολίζονται εἰς πτήσεις μονῆς κατευθύνσεως, καὶ ἄλλα διπλῆς διαδρομῆς. Αἱ πτήσεις αὗται εἶναι ἀποδημητικαὶ καὶ εἰς τὰς δύο ὅμως περιπτώσεις ὑπάρχει προσανατολισμός. Ὁ Βρεταννὸς βιολόγος ὑποστηρίζει ὅτι τὰ πουλιὰ προσανατολίζονται ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑψηλότερο σημεῖον τοῦ ἡλίου, καὶ ὅτι εἶναι ἐξαίρετοι χρονομέτραι. Ἕνα πουλὶ π.χ. ποὺ θέλει νὰ γυρίσῃ στὴ φωληά του ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν ἥλιο δηλ. κατευθύνεται πρὸς βορρᾶν ὅταν τὸ ὑψηλότερο σημεῖο τοῦ ἡλίου εὑρίσκεται εἰς πολὺ ὑψηλὴν γωνίαν. Ἐὰν ἡ γωνία εἶναι πολὺ χαμηλὴ ἐν συγκρίσει μὲ τὸ γωνιῶδες ὕψος ποὺ ἐνθυμεῖται τὸ πουλί, τότε κατευθύνεται πρὸς τὸ τόξον τοῦ ἡλίου, δηλ. πρὸς νότον.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον μας σύζυγον, υἱόν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Π. ΜΟΥΡΙΚΗΝ
ΕΤΩΝ 24

θῦμα αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος κηδεύομεν σήμερον Τρίτην ὥραν 11ην π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροταφείου).

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Μαρία Μουρίκη. Οἱ γονεῖς: Παναγιώτης Μουρίκης, Χρῆστος καὶ Χριστίνα Κατσαΐτη. Οἱ ἀδελφοί: Γεράσιμος καὶ Μαρία Μουρίκη, Μαρία καὶ Παναγιώτης Μπενετάτου, Σπυρίδων καὶ Χαρίκλεια. Νικόλαος, Ἐριέτα, Ἀγγελική, Διονυσία καὶ Ἀντώνιος Κατσαΐτης.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ. Ἐργολάβος Κηδειῶν Κορίνθου 248 τηλ. 20—06 (ἔναντι Σίγγερ)

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα καὶ πάππον

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΤΖΑΝΟΤΗΝ
ΕΡΓΑΤΗΝ ΛΙΜΕΝΟΣ (ΕΤΩΝ 76)

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας, Σκαναβῆ 12 καὶ Μουρούζη.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Μαρία Τζανότη. Τὰ ἔκνα: Ἀνδρέας καὶ Νικολίτσα Τζανότη, Κοσμᾶς καὶ Ἄννα Τζανότη, Ἰωσὴφ καὶ Μαρίτσα Τζανότη, Δημήτριος καὶ Κιαρίνα Μπάση, Σαράντης καὶ Βικτώρια Χατζημικέ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Κηδειῶν ΣΤΕΦ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΗ Κορίνθου 281, Τηλ. 26—64

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΡΩΣΣΙΑ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σκεψις στοὺς Ρώσσους στὸ μαυσωλεῖον ὅπου εἶναι τοποθετημένοι καὶ ταριχευμένοι ὁ Λένιν καὶ ὁ Στάλιν. Μακρυὲς οὐρὲς ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνθρώπους — ἄνδρες καὶ γυναῖκες, πολλὲς δὲ φορὲς καὶ παιδιὰ —σχηματίζονται. Ὑπολογίζεται, ὅτι κάθε ἐπιτρεπομένη ἡμέρα ἐπισκέπτονται τὸ μαυσωλεῖο 10.000 ἄτομα. Εὔκολο πρᾶγμα νὰ δῇς στὴν οὐρὰ τὸν ἐργάτη, τὸν ἐπίτιμο, τὸν ἀνώτερο ἀξιωματικό. Δὲν ξέρω ἂν γίνεται ἀπὸ περιέργεια ἢ ἀπὸ λόγους τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἡ ἐπίσκεψις τῶν Ρώσων στὸ μαυσωλεῖο τῶν δύο θεμελιωτῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κράτους. Βρέθηκα καὶ ἐγὼ μαζί των στὴν οὐρά, τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἐπισκέφθηκα τὸ μαυσωλεῖο, χωρὶς τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας. Ἦταν τὸ βράδυ τῆς δευτέρας ἡμέρας ποὺ φθάσαμε στὴν Μόσχα. Γεμᾶτος περιέργεια ἀκολούθησα ὅλην ἐκείνην τὴν μακρυνὴ ἀνθρώπινη σειρὰ καὶ κάποτε—εἶχε προχωρήσει ἀρκετὰ ἡ νύκτα—ἔφθασα στὴν πόρτα τοῦ ὁλομαρμάρινου κατασκευάσματος ποὺ λέγεται μαυσωλεῖο. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις τοῦ μαυσωλείου δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἰδιαίτερο. Ἡ πρόσοψίς του φθάνει τὰ 15 μέτρα καὶ τὸ ὕψος του ὄχι περισσότερο ἀπὸ 6. Τὸ μάρμαρο εἶναι μαῦρο, ἐπάνω δὲ στὴν ἀνοικτὴ πόρτα εἶναι χαραγμένες αἱ λέξεις Λένιν—Στάλιν. Τὸ μαυσωλεῖο ἀνηγέρθη τὸ 1924, ὅταν δηλαδὴ πέθανε ὁ Λένιν. Τὸ 1952 τοποθετήθηκε σ' αὐτὸ καὶ ἡ σορὸς τοῦ Στάλιν. Ἡ περιέργειά μου ἔφθασε στὸ ἀπροχώρητο ὅταν μπῆκα πιὰ στὸ μαυσωλεῖο. Στρατιῶτες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἰς στάσιν προσοχῆς ἔστεκαν ἀμίλητοι. Ἕνα ὄχι δυνατὸ φῶς φώτιζε τοὺς τοίχους. Ὁλομαρμάρινοι καὶ αὐτοί. Γκριζόμαυρα τὰ μάρμαρα, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς ἔπαιρναν μιὰ φωσφορίζουσα ἀπόχρωσι. Προχώρησα μόλις δυὸ βήματα καὶ ἀκολουθῶντας τὴν οὐρὰ βρέθηκα ἀμέσως ἀριστερὰ κατόπιν πῆρα τὴν ἴδια κατεύθυνσι καὶ ἄρχισα νὰ κατεβαίνω σκάλες. Μέτρησα 28 ἐν ὅλῳ σκαλοπάτια. Τὸ πλάτος τῆς στοᾶς αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ τέσσαρα μέτρα. Καθ' ὅλο τὸ μῆκος τῆς ἰδίας σκάλας καὶ ἀνὰ 2—3 μέτρα ἦσαν στρατιῶτες φρουροί. Δὲν ἔβγαινε μιλιά. Μὲ φοβερὴ πειθαρχία καὶ ρυθμὸ οἱ Ρῶσοι (πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔρχονται καὶ ἀπ' τὶς πλέον μακρυνὲς ἐπαρχίες γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ μαυσωλεῖο) ἀκολουθοῦσαν τὴν σειρὰ ποὺ κάποτε ἔφθασε σὲ ἐπίπεδο χῶρο. Ἡ σκάλα τελείωσε καὶ ἡ οὐρὰ ἔστριψε δεξιὰ τώρα. Περάσαμε μιὰ καινούργια μεγάλη πόρτα. Τότε ἀντικρύσαμε τὸν πραγματικὸ χῶρο τοῦ μαυσωλείου. Μιὰ αἴθουσα μὲ ἄνοιγμα ὀκτὼ ἐπὶ ὀκτὼ μέτρων καὶ ὕψος ἕξ ὣς ἑπτά, φωτισμένη ἀρκετά, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φαίνεται πουθενὰ λαμπτῆρας, ντυμένη καὶ αὐτὴ μὲ μαῦρο μάρμαρο. Εἶδα τέσσαρες σκοποὺς στὶς τέσσαρες γωνιὲς τῆς αἰθούσης. Καὶ στὴ μέση προέβαλαν ἐπιβλητικὰ δυὸ μεγάλα φέρετρα. Φάνηκε ἀμέσως ἡ μορφὴ τοῦ Λένιν καὶ κατόπιν τοῦ Στάλιν, γνωστὲς ἀπ' τὶς φωτογραφίες.

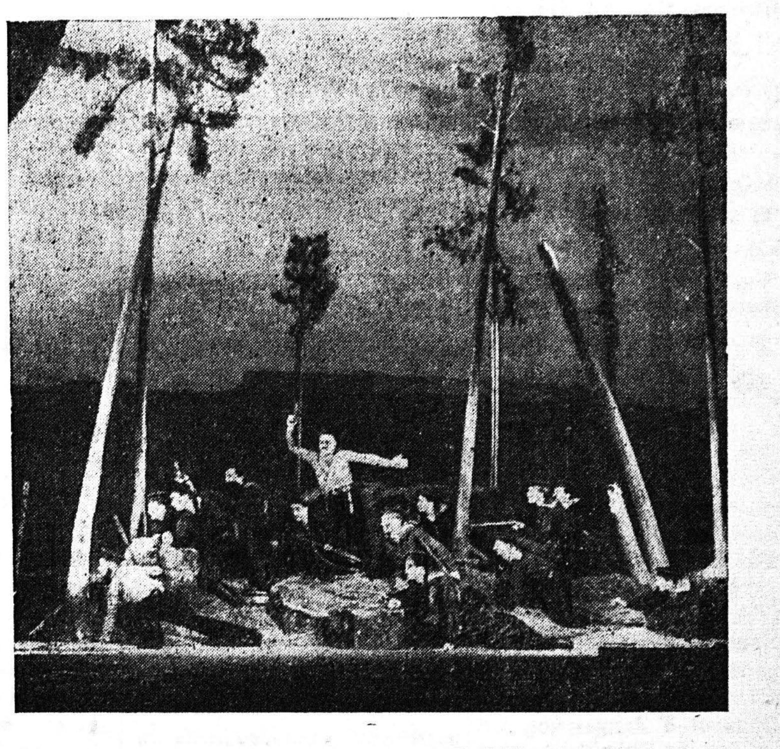

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ θεατρικὸν ἔργον «Τὸ ἀξέχαστο 1919», ποὺ ἀναφέρεται εἰς τὰ χρόνια τῆς Ἐπαναστάσεως. Οἱ Ρῶσσοι συντηροῦν φανατικὰ τὴν νέαν παράδοσιν

Ἀνεβήκαμε πέντε σκαλοπάτια, περάσαμε πρῶτα δίπλα ἀπ' τὸ φέρετρο τοῦ Λένιν. Διατηρεῖται ὄχι ἄσχημα ἡ μορφὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἐπέβαλε μὲ τὴν ἐπανάστασι τὸν κομμουνισμὸ στὴ Ρωσσία. Φορεῖ μιὰ ἁπλῆ στρατιωτικὴ στολή, μὲ στηριγμένη τὴν πλάτη σ' ἕνα ψηλὸ μαξιλάρι. Τὸ σῶμα του εἶναι θεατὸ μέχρι τὴ μέση. Ἕνα ὕφασμα χρώματος χακὶ σκεπάζει τὰ πόδια του.

Εἶχα τὴν ψυχραιμία νὰ δῶ γιὰ μιὰ στιγμὴ τοὺς Ρώσσους ὅπως ἔβλεπαν τὸν Λένιν. Γεμᾶτοι ἀπορία οἱ περισσότεροι θαυμασμὸ καὶ κατάνυξι ἀρκετοί, κύτταζαν τὸ λείψανο τοῦ μεγαλυτέρου ἐπαναστάτου ποὺ ἐγνώρισε ποτὲ ἡ γῆ.

Προχωρῶντας, βρεθήκαμε ἀριστερὰ ἀμέσως, μπροστὰ στὸ φέρετρο τοῦ Στάλιν. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο τοποθετημένος καὶ αὐτὸς στὸ ὀρειχάλκινο φέρετρο. Φορεῖ στολὴ στρατάρχου, φέρει ὅλα τὰ παράσημα καὶ ἡ φυσιογνωμία καὶ ἡ ἔκφρασίς του διατηροῦνται περίφημα. Ἕνα μόλις μέτρο μακρυὰ ἀπὸ τὸν Στάλιν, ἔστω καὶ ἀπ' τὸν ἄψυχο Στάλιν. Τὸ πρόσωπό του ἀβρὸ φαίνεται πίσω ἀπ' τὸ τζάμι (εἶναι σκεπασμένα μὲ τζαμαρίες τὰ φέρετρα) καὶ τὸ μουστάκι του δείχνει λὲς καὶ εἶναι ζωντανός. Εἶχα ἀκούσει ὅτι ὁ λαιμὸς τοῦ Στάλιν ἦταν ἰδιαιτέρως χονδρός. Τώρα τὸ διαπίστωνα.

Ἀργὰ προχώρησε ἡ σειρὰ κατεβήκαμε πέντε σκαλοπάτια καὶ μὲ λίγα βήματα βρεθήκαμε, ἀφοῦ περάσαμε τὴν πόρτα ἐξόδου πάλι στὴν Κόκκινη Πλατεῖα. Ἡ ἀτέλειωτη σειρὰ συνέχιζε τὴν πορεία της πρὸς τὸ μαυσωλεῖο. Δὲν εἶχε σημασία ἂν ἡ ὥρα ἦταν περασμένη καὶ ἡ νύχτα προχώρησε. Ἔμειναν ἐκεῖ οἱ Ρῶσοι ὑπομονετικοὶ καὶ ἀμίλητοι, γεμᾶτοι περιέργεια καὶ ἀγωνία, γιὰ νὰ ἀντικρύσουν τὶς νεκρὲς μορφὲς τῶν θεμελιωτῶν τοῦ καθεστῶτος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον τελοῦν καὶ σήμερα 220 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι στὴν ἀχανῆ Ρωσσία.

Ὅπως μοῦ εἶπαν, στὸ ψηλότερο σημεῖο τῆς Μόσχας, σ' ἕνα λόφο κοντὰ στὸ πανεπιστήμιο θὰ κτισθῇ σὲ λίγο ἕνα τεράστιο κτίριο μὲ ἀφάνταστη πολυτέλεια καὶ τέχνη. Σ' αὐτὸ θὰ μεταφερθοῦν καὶ οἱ σοροὶ τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν καὶ θὰ καταργηθῇ τὸ σημερινὸ μαυσωλεῖο. Στὸ ἴδιο κτίριο θὰ μεταφερθοῦν καὶ οἱ νεκροὶ ὅλων τῶν ἄλλων ρώσων ἡγετῶν (Κύρωφ, Ζντάνωφ, Καλίνιν, Ντιτβίνωφ κλπ.) οἱ ὁποῖοι εἶναι τοποθετημένοι τώρα στὰ τείχη τοῦ Κρεμλίνου, πίσω ἀκριβῶς ἀπ' τὸ μαυσωλεῖο.

Τὸ κτίριο αὐτὸ θὰ ὀνομασθῇ Πάνθεον τῶν μεγάλων σοβιετικῶν ἡγετῶν.

Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι τὸ Πάνθεον δὲν θὰ ἀνεγερθῇ μόνον εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Λένιν, τὸν Στάλιν καὶ τοὺς ἄλλους κομμουνιστὰς ἡγέτας, οἱ ὁποῖοι ἀπέθαναν. Αὐτὸ τὸ μνημεῖον ἔχει καὶ ἄλλην ἀποστολήν. Νὰ διατηρῇ τὴν συνέχεια ἑνὸς δόγματος, ποὺ ἐδημιούργησαν οἱ πρωτεργάται τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἰδιαίτερα γιὰ τὴν νεολαία ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία ἔχει σημασία. Θέλουν οἱ σημερινοὶ ρῶσοι ἰθύνοντες τὰ ὀνόματα τῶν Λένιν—Στάλιν νὰ διατηροῦνται ζωντανὰ πάντοτε, ἄσχετα ἂν ἔγιναν τόσες μεταβολὲς στὴν τακτικὴ ποὺ ἐχάραξαν ἐκεῖνοι.

Ἡ ὑπόθεσις Μπέρια ὄχι καὶ συζητεῖται πλέον εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ρώτησα ἕναν ἀπὸ τοὺς ρώσους συνοδούς μας ποιὰ τέλος πάντων συγκεκριμένη κατηγορία ἐβάρυνε τὸ τυφεκισθέντα ἄλλοτε πανίσχυρον συνεργάτην τοῦ Στάλιν. Μοῦ εἶπε, ὅτι ἦταν προδότης καὶ ἡ τιμωρία ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη ἦταν δικαία. Δὲν θέλησε νὰ συνεχίσῃ τὴν συζήτησι. Ἀπὸ λεπτότητα δὲν τὴν συνέχισα καὶ ἐγώ. Κατάλαβα ὅμως ὅτι οἱ Ρῶσοι δὲν θέλουν συζητήσεις γιὰ θέματα ποὺ τὰ θεωροῦν τελείως δικά των.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΓΛΑΥΚΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 612

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

—Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐκ τῶν ὑδάτων δικαιοδοσίας τοῦ Εἰδικοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Γλαύκου ἀρδευομένους κτηματίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 1443)42, καλοῦμεν ἅπαντας τοὺς ἐκ τῶν ὑδάτων δικαιοδοσίας τοῦ ἡμετέρου Ταμείου ἀρδευομένους κτηματίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1443)42 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν Ν.Δ. τῶν 94)46 καὶ 2918)54 ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1956, ὑποβάλωσιν εἰς τὸ ἡμέτερον Ταμεῖον δήλωσιν τῆς εἰς στρέμματα δικαιουμένης ἀρδεύσεως ἐκτάσεως αὐτῶν.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένης προθεσμίας οὐδεμία δήλωσις γίνεται δεκτὴ καὶ κατὰ τῶν μὴ δηλωσάντων θὰ ἐπιβληθοῦν αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμεναι κυρώσεις.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου
Κ. Μαρμαρᾶς

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΑΛΚΥΟΝΙΔΕΣ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ ὡραιότεραι ἱστορίαι μεταμορφώσεων ἀνθρώπων εἰς φυτά, λουλούδια, ζῶα, πουλιὰ κλπ. διὰ τὴν τιμωρίαν των ἢ διὰ τὴν σωτηρίαν των ἀπὸ κάποιον κίνδυνον, εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μυθολογίαν.

Οἱ πρόγονοί μας εἶχαν ἀνεπτυγμένην ὅσον κανένας ἄλλος λαὸς τὴν αἴσθησιν τοῦ ὡραίου εἰς τὴν φύσιν, εἰς τὴν τέχνην, εἰς τὴν ποίησιν. Αὐτοὶ ἐφώτισαν μὲ τὸν πολιτισμόν των ὅλον τὸν κόσμον.

Καὶ τὰ λείψανα τῆς μεγαλοπρεπείας των προκαλοῦν σήμερα τὸν γενικὸν θαυμασμόν, ὅπως οἱ θρῦλοι τῆς μυθολογίας των εἶναι πάντοτε πηγὴ ἐμπνεύσεως διὰ τοὺς καλλιτέχνας.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔδωσαν τὸν παλμὸν τῆς ζωῆς ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πιὸ στατικὰς μορφὰς τῆς φύσεως. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐθεώρησαν πρωταγωνιστὰς ἀνθρωπίνων ἱστοριῶν ἔρωτος καὶ πόνου τὰ πουλιὰ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ βουνοῦ, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα, τὰ ἁρπακτικὰ καὶ τὰ νυκτόβια, τὰ οἰκιακὰ καὶ τὰ ἄγρια.

Κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὅλα αὐτὰ τὰ πουλιὰ ἦσαν ἀνθρώπινα πλάσματα, τὰ ὁποῖα κάποια θεότης μετεμόρφωσε εἰς κατοίκους τοῦ ἀέρος, μὲ πολύχρωμα πτερά.

Ἡ Ἀλκυόνη ἦτο ἡ ὡραιοτάτη κόρη τοῦ Αἰόλου καὶ τῆς Ἀγχιάλης. Εἶχε ἐρωτευθῆ καὶ πανδρευθῆ ἕνα ναυτικόν, ὡραῖον ὅσον καὶ αὐτή, τὸν Κήϋκα. Ἀλλά, κάποιαν ἡμέραν τρικυμίας, ὁ σύζυγός της εὗρηκε τάφον μέσα εἰς τὰ ἄγρια κύματα.

Ἡ Ἀλκυόνη, βλέποντάς τον ἀπὸ τὴν παραλίαν νὰ κινδυνεύῃ ἔπεσε εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ τὸν σώσῃ καὶ ἐπνίγηκε καὶ αὐτή.

Οἱ θεοὶ ἐλυπήθηκαν διὰ τὴν σκληρὰν τύχην τῶν δύο ἐρωτευμένων συζύγων καὶ τοὺς μετέβαλαν σὲ θαλάσσια πουλιά. Τὰ πουλιὰ αὐτὰ ἔστησαν τὴν φωληά τους εἰς τὴν ἄκρην τῆς ἀκτῆς. Καὶ διὰ νὰ μὴ παρασύρουν τὰ κύματα τὰ παιδιά των, ὁ Ζεὺς διέταξε τοὺς ἀνέμους νὰ μὴ φυσοῦν ἐπὶ 14 ἡμέρας ὅσας δηλαδὴ χρειάζεται τὸ πουλὶ ἀλκυὼν διὰ νὰ κλωσσήσῃ τὰ αὐγά του (ἀπὸ τὰς 15 ἕως τὰς 29 Δεκεμβρίου)

Κατὰ τὰς 14 ἐκείνας ἡμέρας ποὺ ὠνομάσθησαν «ἀλκυονίδες», ἡ Δανάη ἐσώθηκε ἀπὸ τὸν θάνατον.

Ὁ πατέρας της Ἀκρίσιος φοβισμένος ἀπὸ τὴν προφητείαν ὅτι ὁ υἱὸς τῆς κόρης του θὰ τὸν ἐσκότωνε, ἐγκατέλειψε τὴν Δανάην καὶ τὸ νεογέννητον παιδί της εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης, μέσα εἰς ἕνα εὔθραυστον σκάφος. Ἀλλὰ τὰ κύματα ἦσαν τότε ἥσυχα, διὰ νὰ μὴ βλάψουν τὶς φωληὲς τῶν ἀλκυόνων.

Ἔτσι, ἡ Δανάη ἔφθασε σῶα καὶ ἀβλαβὴς εἰς τὴν νῆσον Σέριφον καὶ ἠμπόρεσε νὰ ἀναθρέψῃ ἐκεῖ τὸν υἱόν της Περσέα.

43-33

Εἶναι ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου τῶν αὐτοκινήτων ταξὶ τῆς βορειοανατολικῆς πλευρᾶς τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων (ἔναντι Λαϊκῆς Τραπέζης). Λειτουργεῖ καθ' ὅλον τὸ 24ωρον.

Ἂν θέλετε νὰ στείλετε
ΚΑΡΤΕΣ
διὰ τὰς ἑορτάς, ἐπισκεφθῆτε πρῶτα τὸν
ΚΗΠΟ
ΤΩΝ ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ
σὲ χιλιάδες σχέδια στὸ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΧΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ
Κορίνθου 226